

לָהּ קוֹל וְדַבּוּר. וּבְיָדָיו כָּף הוּא יֹאמֵר: אֵין לִי פֶה לְהָשִׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ. וַיִּתְּנָהּ, וּמִיַּחַד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם לְהִיּוֹת מִיתָתוֹ בְּאַחַד. כְּמוֹ שְׁחִיטַת הַבְּהֵמָה בְּשָׂתַיִם עֲשָׂרָה בְּדִיקוֹת סָפִין, וּבְסָפִין שֶׁהוּא אַח"ד.

וּמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּבָרְכוֹ וּבְקַדְשָׁהּ, וּבְכָל אֲכִילָה וּשְׁתֵּיה שְׁלוֹ. כְּמוֹ שֶׁמְבָרַךְ הַכֶּהֵן: בְּרוּךְ אַתָּה - הָרִי בְּרַכָּה. אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ - הָרִי קִדְשָׁהּ. כְּשֶׁהָרוּחַ מְבָרַכְתָּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּבָרוּךְ, וּמְקַדְשֵׁת אוֹתוֹ בְּקִדְשָׁתוֹ וּמִיַּחַד־תּ אוֹתוֹ בִּיַּחַד שֶׁהִיא שְׁכִינָתוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עַל אוֹתָהּ רֹחַ בְּכַמָּה מַחְנוֹת.

אֲלֵיהֶוּ, וְדָאֵי אָדָם שֶׁמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ וּמִיַּחַד אֶת הַגְּבִירָה, כְּמָה מַחְנוֹת שֶׁל הַגְּבִירָה עוֹלָיִם עִמּוֹ, וּמַחְנוֹת הַמַּלְאָךְ יוֹרְדִים אֵלָיו. וְכֹלֵם כְּדֵי לְשַׁמְרוֹ, וְלַהֲדִיעָה לְאוֹתָהּ רֹחַ כְּמָה חֲדוּשִׁים וְעֲתִידוֹת בְּחִלּוּמוֹת בְּנִבְאוֹתָהּ, וְכְמָה סֹתְרִים, כְּמוֹ שֶׁיַּעֲקֹב שָׁנְאָמַר בּוֹ, (בראשית כח) וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלָיִם וְיֹרְדִים בּוֹ. וְעַל מַחְנוֹת הַמַּלְאָךְ וְהַגְּבִירָה נֶאֱמַר (שם לב) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם. אָבֵל הַמַּלְאָךְ וְהַגְּבִירָה לֹא יוֹרְדִים לְשָׁם.

אָמַר אֲלֵיהֶוּ, רֹעֵה הַנְּאֻמָּן, כָּף זֶה וְדָאֵי, אָבֵל מְשׁוּם שֶׁבְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיָּתָה הַשְׁתַּדְּלוֹת שֶׁלָּךְ לְיַחַד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּכָל הַמַּחְנוֹת שֶׁלְמַעַלָּה וְלַמַּטָּה, כָּף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ וְכֹל מַחְנוֹתָיו מַעַלָּה וּמַטָּה מְתִיחָדִים עִם רֹחַךְ בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, כְּכֵן הַמַּלְאָךְ שֶׁהָאֵב וְהָאֵם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ וּמְנַשְׁקִים

וּמִיתָה דְלַהוֹן בְּסִתְיָמוֹ דְפּוּמָא, כְּבַעֲרָא דְאֵיהִי מִיתָא, וְלִית לָהּ קוֹל וְדַבּוּר. וּבְיָדָיו הָכֵי יִימָא אֵיהִו, אֵין לִי פֶה לְהָשִׁיב, וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, וַיִּתְּנָהּ וּמִיַּחַד לְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, לְמַהוּי מִיתָתִיה בְּאַחַד. כְּגוֹוֹנָא דְשְׁחִיטַת בְּהֵמָה, בְּתַרְסַר בְּדִיקוֹת דְסָפִין, וּבְסָפִין דְאֵינוֹן אַח"ד.

וּמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ לְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, בְּבָרְכוֹ וּבְקַדְשָׁהּ, וּבְכָל אֲכִילָה וּשְׁתֵּיה דִּילֵיהּ. כְּגוֹוֹנָא דְמְבָרַךְ כְּהֵנָּא, בְּרוּךְ אַתָּה, הָא בְּרַכָּה. אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, הָא קִדּוּשָׁהּ. כְּדִ רֹחָא מְבָרַךְ לְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, בְּכָל יוֹמָא בְּבָרוּךְ, וּמְקַדֵּשׁ לֵיהּ בְּקִדּוּשָׁא דִּילֵיהּ, וּמִיַּחַד לֵיהּ בִּיַּחַד־תּ דְאֵיהִו שְׁכִינָתִיהּ. קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא נְחִית עַל הַהוּא רֹחָא בְּכַמָּה מְשַׁרְיִין.

אֲלֵיהֶוּ, וְדָאֵי בַר נֶשׁ דְמְבָרַךְ וּמְקַדֵּשׁ, וּמִיַּחַד לְמַטְרוֹנִיתָא, כְּמָה מְשַׁרְיִין דְמַטְרוֹנִיתָא סֹלְקִין עִמֵּיהּ, וּמְשַׁרְיִין דְמַלְפָּא, נְחִתִין לְגַבִּיהּ. וְכֹלֵהוּ לְנִטְרָא לֵיהּ, וְלֹאֻדְעָא לֵיהּ לְהַהוּא רֹחָא, כְּמָה חֲדוּשִׁין וְעֲתִידוֹת, בְּחַלְמִין דְנִבְאוֹתָהּ, וְכְמָה סֹתְרִים. כְּגוֹוֹנָא דְיַעֲקֹב, דְאֶתְמַר בֵּיהּ, (בראשית כח) וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם וְיֹרְדִים בּוֹ. וְעַל מְשַׁרְיִין דְמַלְפָּא וּמַטְרוֹנִיתָא אֶתְמַר, (בראשית לב) וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיִם. אָבֵל מַלְפָּא וּמַטְרוֹנִיתָא לֹא נְחִתִין תַּמָּן.

אָמַר אֲלֵיהֶוּ, רֹעֵיָא מְהֵימְנָא, הָכֵי הוּא וְדָאֵי. אָבֵל בְּגִין דְבְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, הָוָה אֲשֶׁתַּדְּלוֹתָא דִּילָךְ, לְיַחַד־תּ קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתִיהּ, בְּכָל מְשַׁרְיִין דְעִילָא וְתַתָּא, הָכֵי קִדְשָׁא בְרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתִיהּ, וְכֹל מְשַׁרְיִיתִיהּ עִילָא וְתַתָּא, מְתִיחָדִין בְּרוּחָא דִּילָךְ, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, כְּבָרָא דְמַלְפָּא,

אותו, ומחביבות שלו אינם מאמינים למחנותיהם, אלא הם בגופם שומרים אותו.

משום שאותה הרוח שלף היא מצד העמוד האמצעי, שהיא ו' כולל אב ואם, שהם י"ה. הנפש שלף, בת יחידה, מצד האות ה', השכינה התחוננה לא זזה ממך. וכמו שאבא ואמא שומרים את הבן, כך שומרים את הבת במחנות עליונים, שהם מחנים. ובמחשבה העליונה עולים לרוחך, כמו שבארונה, ישראל עלה במחשבה. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ומתי רוחך עלתה במחשבה? כשהיא שלמה, ונאמר בה (תהלים ק) כל הנשמה תהלל יה. ובנפש שהיא ה'.

ברוח ה' נאמר, כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח. והם רוח ה', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה וגו'. שלם בארבע אותיות, עלה במחשבה, ועלת העלות מעטרו בכתר. בכל הכבוד הזה רוחך עלה ויורדת כל לילה, וכל הדברים שהתגלו (לך בחסד, ועליהם נאמר ואתם וכו') על כתר (דברים ד) ואתם הדבקים בה'. אתם, ולא אמות עובדי כוכבים ומזלות. ומשום זה, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם. אלהים אחרים. בלתי לה' לבדו.

אשרי העם הקדוש שנקראו צאן של הקדוש ברוך הוא, להקריב את עצמם קרפנות לפניו, כמו שנאמר (תהלים מד) פי עליך הרגנו כל היום נחשכנו כצאן טבחה. ומקריבים את עצמם כמו צאן, בתענית. שמעוט החלב והדם שבתענית חשוב יותר מקרבן

דאבא ואמא רחמין ליה, ונשקין ליה, ובחביבו דיליה, לא המנין ליה במשריין דלהון, אלא אינון גופייהו, נטרין ליה.

בגין דההוא רוחא דילך, מסטרא דעמודא דאמצעייתא איהו, דאיהו ו' כליל אבא ואימא, דאינון י"ה. נפש דילך. בת יחידא, מסטרא דאת ה', שכינתא תתאה, לא זזת מינך. וכגוונא דאבא ואימא נטרין ברא, הכי נטרין ברתא, במשריין עלאין, דאינון מחנים, ובמחשבה עלאה, סלקין לרוחא דילך, כמה דאוקמוה, ישראל עלה במחשבה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואימתי רוחא דילך סליקת במחשבה, כד איהי שלימא, ואתמר בה, (תהלים ק) כל הנשמה תהלל יה, (דף ק"ט ע"ב) ובנפשא דאיהי ה'.

רוח יי' אתמר ביה, (יחזקאל לז) כה אמר יי' מארבע רוחות באי הרוח. ואינון, (ישעיה

יא) רוח יי', רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה וגו', (שלים) שלום בארבע אתון, סליק במחשבה, ועלת העלות מעטר ליה בכתר. בכל האי יקר, רוחא דילך, סליק ונחית בכל ליליא. וכל מלין דאתגליין (נ"א לך בחסד ועליהו אתמר ואתם וכו') על כתר (דברים ד) ואתם הדבקים ביי', אתם, ולא אומין עובדי כוכבים ומזלות. ובגין דא, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם, אלהים אחרים. בלתי ליי' לבדו.

זבאה עמא קדישא, דאתקריאו עאנא דקודשא בריה הוא, למקרב גרמייהו קרבנין קמיה. כמה דאתמר, (תהלים מד) פי עליך הרגנו כל היום נחשכנו כצאן טבחה. וקרבין גרמייהו כעאנין, בתעניתא. דמעוט חלבא ודמא, דתעניתא, איהו חשיב יתיר מקרבנא דבעירן, דהוה מתמעט דמא